

HET KAPITAAL VAN KEN

Ergernis: ik volg van op de zijlijn een kamp van Youth At Risk, het succesvolle programma dat jongeren met een zware criminele achtergrond een nieuwe startkans geeft. Na drie dagen moet Ken (17) voor de hele groep zeggen wat hij ervan vindt. Hij aarzelt.

Dan komt het eruit: "Voor de eerste keer in mijn leven zei iemand tegen mij dat ik ook iets goed kan." Ik slik.

Verwondering: Ken heeft jaren op school gezeten. Hij heeft ouders en leraren. Ze hebben blijkbaar nooit gezocht naar wat er werkelijk in hem zit. Ze hebben het niet gezegd, ze hebben het niet gezien of hij heeft het niet gehoord. Deze jongeren vallen met duizenden door de mazen van het net. De gemiddelde leerling bestaat niet.

Verantwoordelijkheid: het zal veel kapitaal, moeite en begeleiding kosten om Ken weer op het spoor te krijgen. Op de eerste schooldag zitten de nieuwe Kennen voor ons. We kennen ze niet. In het beste geval hebben ze mogen vertellen wat hun hobby's zijn. Maar meestal hebben wij vooral verteld wat wij allemaal van hen verwachten. Wat ze niet mogen. Wat ze niet moeten denken. Waar de handboeken liggen. Welke straffen er volgen. Hoeveel weten we van wat er écht in de leerlingen voor ons zit? Vaak weten en kunnen ze meer en andere dingen dan we nog maar vermoeden. Een nieuwe studie van de Oeso legt haarfijn uit hoe we uit de crisis kunnen geraken en de wereld verder kunnen ontwikkelen. Door te investeren

in 'the human capital', het ware talent van elke mens en zijn gemeenschap. 'Jongeren laten ervaren dat ze vanuit hun eigen verantwoordelijkheid keuzes kunnen maken.' Dat is de missie van Youth At Risk. Misschien is het ook een mooie doelstelling voor ons werk als leraar. De onderliggende methodiek steunt op vertrouwen, erkenning, waardering, inzet en gemeenschapsgevoel. Met aandacht voor bezinning en reflectie om wat je leert ook werkelijk te kunnen integreren in wie je bent. Elke leerling is een risico en een kans. Maar zowel Ken als de Oeso zijn het erover eens dat een goede leraar het belangrijkste verschil in een mensenleven maakt. Omdat hij het risico ziet en de kans creëert. Met een schouderklop.

Hoofdredacteur Klasse
leo.bormans@klasse.be

“

Het belangrijkste
verschil?
Een goede leraar